

kom med, som man egentlig ikke fandt egnede sig til at faae dette Sædtillæg, og derfor er det, at Lønningsloven indeholder to Bestemmelser, een, der giver Vedkommende et ligefremt Krav, nemlig den, der angaaer de kongelige Ansatte, og en anden, der ikke giver nogen Berettigelse, men kun en Afgang til at faae Sædtillæg. Det første Beløb vil altsaa ikke kunne nægtes Vedkommende, men det er en Selsølg, at hvis det andet Beløb iaar nægtes af Rigsdagen, vil Ministeriet ikke see sig istand til næste Aar at udrede et lignende Tillæg til Vedkommende; thi naar der fra Rigsdagens Side vises sig en saadan Uvillie til at forøge Statens Tilskud, troer jeg ikke, Ministeriet vilde kunne forsvare at give Vedkommende dette Sædtillæg. Dette Beløb af 4,477 Rb. er i det Hele kommet 100 Personer tilgode, der Alle ere ansatte ved Theatret som Choristinder, Chorsangere osv., og de ere meget ringe af lagte. Den højeste Gage, som faaer Sædtillæg af dette Beløb, er paa 1,000 Rb., den oppebæres af en af vore dygtigste Sangerinder, men som endnu ikke har opnaaet at erholde kongelig Ansættelse; der er dernæst een Gage paa 850 Rb., een paa 630 Rb., og det er kun disse 3, der ere over 600 Rb. Dernæst er der 12 Gager mellem 400 og 600 Rb., 30 mellem 200 og 400 Rb., 39 mellem 100 og 200 Rb., og 16 af disse Gager ere under 100 Rb. Man vil altsaa see, at det paa ingen Maade er store Lønninger, der hdes disse Personer, og saameget føleligere vil Tabet af Sædtillæg være for dem; thi disse smaa Lønninger faae jo et forholdsvis meget stort Sædtillæg, da man af det første 100 Rb. er berettiget til at omsætte en større Deel til Sæd. Hvis Thinget altsaa skulde nægte denne Bevilling, vilde Ministeriet som sagt ikke til næste Aar kunne udrede et saadant Tillæg til disse 100 Personer, og da Thinget ellers pleier at vise en vis Interesse for dem, der ere saa lavt af lagte, vilde det forekomme mig, at dets Fremgangsmaade her vilde falde meget haardt. Jeg finder ogsaa, at denne Begjæring er velbegrunderet i de bestaaende Forhold; thi det tør vel antages som givet, at man har meent, at Reservecapitalen ialtfald i Forbindelse med de

dette Beløb — det viser sig jo, at man har tænkt paa, at det væsentligst skulde udredes af Reservecapitalen, da det kun er subsidiairt, at de 15,000 Rb. træde til — og hvorfor man har begrændset Summen til 15,000 Rb., ligger ogsaa temmelig klart for. Medens nemlig Embedsmændene have en ligefrem berettiget Afgang til Pension, saa er der derimod overladt Ministeriet en vis vilkaarlig Myndighed med Hensyn til Bestemmelsen af Sædtillæg for det Personale, der ikke er kongelig ansat, og idet man derfor bestemte Beløbet til 15,000 Rb., har man uden Tvivl havt til Hensigt, at et ikke altfor stort Beløb skulde anvendes paa denne Maade. Naar man nu sees, at det lovbestaaende Sædtillæg beløber sig til over 19,000 Rb., og at Resten af Sædtillæget, der er bleven bevilget af Ministeriet, og som beløber sig til 4,477 Rb., er kommen 100 Personer tilgode, hvis Lønningsforhold ere saaledes, som jeg før har oplyst, haaber jeg, at man vil finde, at der paa ingen Maade er gjort noget Misbrug af den Ministeriet givne Bemyndigelse, og at Thingets Nægtelse af dette Beløb vilde falde meget haardt paa Vedkommendes smaa Lønninger.

Under Nr. 17 i Betænkningen er ved Sorø Akademi nægtet et Beløb til Honorar for Bygningsinspectoren i Anledning af Indretningen af Bibliothekslocalet i Sorø. Jeg kan paa ingen Maade være enig med det ærede Udvalg i, at det skulde være en afgjort Sag, at Bygningsinspectoren skulde forestaae alle nye Bygningers Opførelse uden at faae noget Honorar derfor. Bygningsinspectorens særlige Hverv er efter min Opfattelse at bistaae Ministeriet med Hensyn til Reparationer, men naar der derimod er Tale om nye Bygninger, kan jeg ikke betragte det som noget Afgjort, at det skal paalægges ham at forestaae disses Opførelse uden særligt Vederlag. Det er meget bethdelige Beløb, der medgaae for Bygningsinspectoren til Affattelse af Tegninger, Overslag og deslige, som udføres paa hans Contoir, og som han ligefrem selv betaler; disse Udgifter blive jo ikke førte til Regning, og jeg troer, at Stillingen meget vilde forringe sig, dersom man ikke turde ansee det som noget Givet, at Bygningsinspectoren fik et passende